

Aktiekapitalen for Selskabets Forpligtelser, o. s. v. o. s. v. De fleste af os har imidlertid fundet det rigtigst i alt Fald for Tiden og i nærværende Udkast at lade disse Spørgsmaal ubehandlede, dels fordi de omhandlede Forhold hidtil kun i ringe Grad ere forekomne her i Landet, hvorfor det i alt Fald ogsaa vilde være meget vanskeligt for Tiden at træffe paa rette Maade begrænsede Bestemmelser i saa Henseende, dels fordi de nævnte Spørgsmaal delvis ikke blot angaa Aktieselskaber og derfor ikke med Held vilde kunne ordnes ved en Lov, der kun har saadanne Selskaber for Øje. Overfor disse Grunde havde af os, der have fremdraget disse Spørgsmaal, ment at kunne give Afkald paa at stille bestemte Forslag om samme og at kunne nøjes med de nu kortelig derom fremsatte Bemærkninger.

Bemærkninger til de enkelte Paragrafer.

§ 1.

Denne Paragraf, der er stillet for sig selv udenfor Udkastets Kapitelrække, vil ikke give nogen egentlig Definition af Aktieselskabets Begreb, men alene en Bestemmelse af Udkastets Anvendelsesomraade. En saadan Bestemmelse er sikkert nødvendig, den hidtil værende Mangel her i Landet af en ved Lov ordnet Retstilstand paa dette Omraade har ført det med sig, at der har dannet sig og i vidt Omfang ogsaa er blevet opfaget i Firmaregistrene en Del »anonyme Interessentskaber«, som den almindelige Opfattelse næppe vil henføre under Aktieselskaberne, men som nødvendigvis maa undergives en Aktielovs Regler. Man har derfor ikke, som forskellige nyere Aktielove, der have haft et gennem langvarig Anvendelse af en specialiseret Lovgivnings Regler fastslaaet Begreb at bygge paa, kunnet nøjes med at henholde sig til den almindelige Opfattelse af Aktieselskabets Begreb, idet denne hos os ikke alene er højst usikker, men endog let kan blive misvisende. Man har følgelig maattet søge at overvinde de ikke ringe Vanskeligheder, der ere forbundne med i nogenlunde Kortfattedhed at give en tilstrækkelig skarp og udtømmende Karakteristik af de Selskaber, paa hvilke Udkastets Regler om Aktieselskaber skulle finde Anvendelse.

Der er i denne Henseende en dobbelt Afgrænsning at foretage. Disse Selskaber maa bestemmes dels overfor Selskaber, som frembyde en Kreditbasis, der i større eller mindre Omfang er baseret paa personlig Solvens hos Deltagerne, dels overfor de andre paa Kapitalbasis alene funderede Selskaber. I begge Retninger har man søgt under Benyttelse af en Udtryksmaade, der ikke lader Plads aaben for Omgæelser af Lovens Formaal, at ramme selve Kærnen i Selskabets Begreb. Det ligger saaledes i de benyttede Udtryk:

1) at Selskabets Formaal — det være nu et udelukkende eller væsentlig økonomisk, et velgørende, et videnskabeligt, et æstetisk, et selskabeligt o. s. v. — ingen Rolle spiller i den heromhandlede Henseende (jfr. Udtrykket »ethvert Selskab«). Dette er ogsaa i Nutiden almindelig antaget og vel begrundet derved, at ogsaa ikke-økonomiske Formaalets Realisation efter Omstændighederne kan udkræve betydelige Pengemidler (jfr. herved § 2), ligesom økonomiske og andre, f. Eks. filantropiske, Formaal ofte ere saaledes sammenblandede, at Afgrænsningen vilde blive umulig (billige Pantelaanerkontorer, Folkekøkkener o. l.);

2) at et Selskab ikke falder udenfor Lovens Omraade derved, at dets Med-